

lignende Indretninger, bliver staaende ved den Afgift, som der hidtil har været svaret derfor.

Det er altsaa denne principale Indstilling, som jeg skal tillade mig at anbefale til det ærede Things Opmærksomhed; men jeg har for det Tilfælde, at man skulde finde det rigtigere at indskrænke Begunstigelsen for Compagniet kun til et kort Tidsrum, subsidiairt tilladt mig at foreslaae, at denne Bestemmelse kun skulde gjælde til 1ste April 1853. Jeg er bleven ledet dertil ved hvad den høitagede Finantsminister yttrede ved Sagens 1ste Behandling. Jeg troer rigtignok, at han kun yttrede sig derhen, at man, for at tage Hensyn til Soasurancetcompagniet, gjerne for det Første kunde lade det vedblive, som det er, endnu 1 Aar; men jeg har troet at burde foreslaae Tidsrummet udstrakt til to Aar, og navnlig af den Grund, at der, om jeg ikke feiler, er paatænkt en Omordning af Stempletpapirstarterne i det Hele, ved hvilken jeg da troede, at Spørgsmaalet om, hvilken Afgift Assurancepolicer for Fremtiden skulde erlægge, tillige kunde finde Afgjorelse. Men, som sagt, jeg tillader mig at anbefale den principale Indstilling, jeg har gjort, til det ærede Things Opmærksomhed, da det dog, om ogsaa denne Bestemmelse nu vedtoges, vil staae den lovgivende Magt frit for, om den maatte finde Anledning dertil, senere at forhøie denne Afgift. Jeg skal endnu kun bemærke, hvad der ogsaa af en anden æret Landsthingsmand, ved Sagens 1ste Behandling, er erindret, at Assurancepolicer for fremmede Varer andetskeds ere frie for Afgift, og navnlig i England ere Assurancepolicer, der tegnes for Skibe og Varer af Fremmede, aldeles frie for Afgift. Det viser noksom, hvorledes man fra Regjeringens Standpunkt der erkjender, at det er en nyttig og vigtig Forretning at skaffe tilstede i et Lands Handelsforhold, og jeg troer virkelig, at, saa rigtigt det kan være at opsoge forskjellige Beskatningsgjenstande, er den, hvorom her er Tale, en af dem, som mindst egner sig dertil.

Efterat jeg har bemærket dette om de af mig stillede Forslag, skal jeg blot med et Par Ord henvende mig til de øvrige Vædringsforslag, som ere stillede, nemlig et af den ærede anden Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Tres-

chow) og et af den ærede femte Landsthingsmand for samme Kreds (Ørsted). Det har ikke kunnet Andet end være mig behageligt, at disse høitærede Medlemmer af Thinget principalt have sluttet sig til det af mig stillede Forslag. Jeg haaber, at det vil finde Understøttelse i Thinget, saa at de af dem stillede Forslag ikke skulle komme til Afstemning. Navnlig maa jeg med Hensyn til det af den 5te Kjøbenhavnste Landsthingsmand stillede Forslag bemærke, at jeg troer, det vil være ugunstigere for Forretningerne i det Hele, end den af Regjeringen foreslaaede Tæxt. Regjeringen har nemlig taget Hensyn til, at alle Policier, hvor Præmien, som betinges, er under 1 pCt., skulle kun svare den lavere Afgift, som nu gjælder, hvorimod disse Policier, efter den ærede Landsthingsmands Forslag, ogsaa vilde komme til at betale Afgiften for den 3die Klasse Stempletpapir, og det vilde i mange Tilfælde vist være høist besværende, navnlig med Hensyn til Forsikringen for Afsendelser med Dampskibe, som nu i den senere Tid blive langt hyppigere, og hvor Præmierne ere meget lave. Jeg troer, at ved disse Reiser, hvor Præmierne ere meget lave, vilde denne Forretning lide Skade, om ikke ganske gaae tabt, naar den skulde bære den høiere Afgift. Det er med disse Bemærkninger, jeg skal tillade mig at anbefale det af mig stillede Forslag til det høitærede Thing.

Treschow: Den høitagede Finantsminister har ved sidste Samling antaget, at jeg ved mit første Foredrag havde anbraget paa, at Soasurancetcompagniet burde have et Fortrin fremfor de private Assuranceurere, og at det blot var i Betragtning af, at Enhver er sin egen Menings bedste Fortolker, at Ministeren holdt sig til, at jeg ikke paa Soasurancetcompagniets Vegne begjerede for dette et absolut Fortrin, men at jeg kun staaer fast paa, at Stemplingstækten ikke forøges for Compagniet, ligegyldigt om den samme Tæxt indrømmes de private Assuranceurere. Jeg holder mig imidlertid forvisset om, at jeg ikke har brugt Udtalelser, som kunde lede til antagelse, at jeg vilde besvare mig over, hvis der bliver forundt de private Assuranceurere Tilladelse til, at deres Policier kunne skrives paa det samme Slags stemplede Papir, som det,